

[Dohrmann]

Fremskridtspartiet, at det er noget roderi, og at det nemt skaber nogle uklarheder. Det er sværere at sammenligne, når man ændrer det så ofte, som man gør, og derfor vil vi, medmindre der kommer vægtige argumenter, som bedre sandsynliggør, at det er nødvendigt at ændre det nu igen, også denne gang tillade os at stemme imod lovforslaget. Vi mener som sagt, at det giver et rodet billede af hele prisudviklingen.

Glønborg (KRF):

Eftersom det er et naturligt led i brugen af pristallet, at man en gang imellem må nulstille, og der er gået 8 år, siden man gjorde det sidst, og der er fremført så mange gode argumenter for, at vi gør det, skal jeg ikke tilføje debatten andet end at sige, at Kristeligt Folkeparti er med på sagen.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg har hørt nogle af de foregående talere give udtryk for, at der er kutyme for, at man nulstiller dyrtidsreguleringsordningen med jævne mellemrum. Hr. Skrumsager Skau gav udtryk for, at det var kutyme, når pristallet nåede over 150. Jeg er ikke i tvivl om, at disse udtalelser er korrekte, men det viser, at man ingen respekt har for de mennesker, det drejer sig om. For sagen er jo, at det er de 700.000 folkepensionister, vi har i dette land, der kommer til at bære byrden af, at man nulstiller denne reguleringsordning.

Jeg forstår udmærket godt, at Socialdemokratiet går ind for det. Man har indgået en aftale med regeringen i forbindelse med finansloven og må naturligvis stå ved det forhandlingsresultat, der er opnået, men jeg stiller mig uforstående over for, at man fra SF's side ikke har en helt klar modstand mod den nulstilling, der her er lagt op til. Det betyder dybest set, at hver eneste folkepensionist i dette land uden undtagelse vil komme til at betale prisen for nulstillingen.

Da vi i Fælles Kurs over for pensionisterne i vort land har givet udtryk for, at vi vil slås med næb og kløer for at sikre, at deres økonomiske stilling på intet tidspunkt bliver forringet, vil vi stemme imod dette lovforslag.

Økonomiministeren (Enggaard):

Jeg skal takke for den tilslutning, som den helt overvejende del af Folketingets partier har

givet ved denne første behandling, og kun notere, at Fremskridtspartiet og partiet Fælles Kurs har vendt sig imod forslaget.

Det er rigtigt, at der intet usædvanligt er i forbindelse med fremsættelsen af dette forslag; det følger det mønster, som har været tegnet igennem en lang årrække, at nulstille pristallet med passende mellemrum og med den konsekvens, som også hr. Lykketoft redegjorde så rigtigt for, at man dermed opnår, at de enkelte dyrtidsportioner på de regulerede områder bliver større, end de ellers ville være, men at de måske kommer med lidt større mellemrum.

Derfor er forslaget også i hele sin udformning en teknisk fremstilling af det problem, som partierne bag finanslovforliget har været enige om at løse.

Jeg er selvsagt parat til i forbindelse med det udvalgsarbejde, som formentlig forestår, at bidrage med oplysninger og belysning af problemer, der måtte være med hensyn til virkningen af dette forslag, og ser dermed frem til, at vi forhåbentlig forholdsvis hurtigt kan nå frem til en endelig vedtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

Af kirkeministeren (Mette Madsen).
(Fremsat 15/1 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Nørgaard-Sørensen (S):

[Nørgaard-Sørensen]

Vi anser dette lovforslag for at være meget redaktionelt, idet det giver overensstemmelse med den kommunale styrelseslov. Derfor har jeg ikke nogen væsentlige kommentarer til spørgsmålet om opgørelsen af folketallet og om de erklæringer, som man skal afgive på det konstituerende møde i menighedsrådet, og de øvrige tekniske ændringer.

Forslaget er blevet forelagt – står der i bemærkningerne til forslaget – de relevante parter, men i modsætning til det næste forslag siges der ikke noget i bemærkningerne om, hvad disse parter har sagt. Det kan være, at kirkeministeren kunne fortælle os lidt om det i dag. Jeg tænker specielt på den nye ordning, hvorefter der skal udpeges et ansvarligt menighedsrådsmedlem, som skal have hånd i hanke, hvis man kan sige det på den måde, med kirkefunktionærerne, altså at stå i en form for arbejdsgiversituation over for de ansatte ved kirken.

Endelig gives der mulighed for diæter; det vil sige, at kirkeministeren får bemyndigelse til at udvide de muligheder, der i dag er, for at yde flere diæter. Det synes jeg også er en diskussion værdigt. Vi støtter den ændring, men vi ved jo også, at 75 pct. af valgene, når vi nu skal have menighedsrådsvalg her den 8. november i år, sandsynligvis vil blive aftalevalg eller de såkaldte fredsvalg. Man kan måske undre sig over, at der er så mange aftalevalg og fredsvalg, og man kan måske også undre sig lidt over, at det flere steder er så svært overhovedet at finde kandidater til menighedsrådslistor, altså nok mennesker, der overhovedet vil gå ind i arbejdet. Og en af grundene kan måske være, at det er forbundet med visse også personlige økonomiske omkostninger at være medlem af et menighedsråd. Det synes jeg vi kunne tage en lidt bredere drøftelse af i udvalget i forbindelse med dette lovforslag.

Merete Aarup (KF):

Den konservative gruppe mener, det er rigtigt at få ajourført loven om menighedsråd, så terminologien er i overensstemmelse med det, der foregår i andre folkevalgte råd.

I en tid med offentlighed i forvaltningen er det selvfølgelig rimeligt, at der også bliver indsiget i referaterne fra menighedsrådsmøderne, og derfor tilslutter vi os, at »forhandlingsprotokol« ændres til »beslutningsprotokol«, og at »økonomioverslag« nu ændres til »budgetter«.

Vi ser det som en forbedring, at der ved visse møder kan ydes diætbetaling til menighedsrådsmedlemmer, der indkaldes af en tilsynsmyndighed, især da dette jo vil ske i almindelig arbejdstid.

De Konservative anbefaler således lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg synes, det er gode hensigter, der er med ændringen af lov om menighedsråd; det er altid godt at gøre bestemmelserne mere overskuelige og at lære af indvundne erfaringer.

Der er nogle få spørgsmål, jeg vil stille ministeren. Folketallet foreligger så tidligt, bliver det fastslået, at man kan nå at bruge tallene fra valgåret, og derfor vil jeg spørge ministeren, hvad grunden så er til, at det først skal have virkning fra valget i 1992.

Det fremgår også, at man nu vil klargøre, at et nyvalgt medlem måske tidligere har været valgt et andet sted i landet, og at man nu kun skal skrive under én gang på den erklæring, man skriver under på som menighedsrådsmedlem. Det må jeg forstå sådan, at man skal skaffe dokumentation for, at man har været menighedsrådsmedlem et andet sted, hvis man er flyttet. Det virker noget bureaukratisk på mig, og det forekommer mig, at den gamle ordning, hvor alle skriver under hver gang, egentlig er enklere.

Endvidere undrer jeg mig lidt over, at der ikke står noget nærmere om stedfortrædere, der går ind uden at blive faste medlemmer. Hvordan er deres forhold med hensyn til at skrive under?

Jeg vil også under udvalgsarbejdet gerne have undersøgt, om der udelukkende er tale om redaktionelle ændringer af § 8. Dette, at forhandlingsprotokollen ændres til en beslutningsprotokol, vil, som den forrige ordfører sagde, få betydning, idet der kan forlanges aktindsigt, og det kan derfor også få betydning for mindretalsindstillinger.

Formuleringen i stk. 10 finder vi er for upræcis, og vi vil bede ministeren om at overveje, om ikke der bør stilles ændringsforslag dertil, så det helt tydeligt fremgår, hvornår der kan udbetales diæter. Vi finder udtrykket »i visse tilfælde« for upræcist.

Med disse spørgsmål til ministeren vil jeg slutte med at sige, at SF's stillingtagen til lov-

[Hanne Thanning Jacobsen]

forslaget beror på svarene på spørgsmålene og på udvalgsarbejdet.

Povl Brøndsted (V):

Det var i 1984 første gang, at vi så konsekvenserne af den nye lov om menighedsrådenes arbejde, og det viste sig, at der var nogle forhold, som mødte en vis folkelig kritik. Jeg tror, at ministeriet fik mange breve, og i hvert fald har vi, der har været medlemmer af Kirkeudvalget, fået en hel række henvendelser om forhold, som man synes virkede lidt besværlige og ikke helt i overensstemmelse med det, man tænkte og følte i det daglige arbejde, når man skulle arbejde under menighedsrådslovens paragraffer.

Derfor synes jeg, at der er grund til at rose ministeren for, at vi fik en ny lov, og vi høstede nogle erfaringer, og disse erfaringer prøver vi så på ved nogle forholdsvis små ændringer at imødekomme, så vi ikke her i 1988, hvor vi skal have menighedsrådsvalg igen, får de samme bemærkninger; det er der jo ingen grund til.

Et af de forhold, i hvert fald jeg især har mødt en undren over og en kritik af, var kravet om, at man skulle skrive under. Når vi bliver valgt til Folketinget, skriver vi jo første gang under på grundloven, og dermed er det gjort. Her skulle man – nok mest efter fortolkningen af det, der stod i loven om menighedsråd – skrive under, hver gang man blev valgt. Jeg ser ikke noget problem i, om man har været i et menighedsråd ét sted eller et andet sted. Jeg synes bare, at når man har skrevet under på, at man vil gøre det arbejde under de og de forudsætninger og vilkår én gang, er der ingen grund til, at man skal gøre det hver gang.

I øvrigt synes jeg også, at forhandlingsprotokolbestemmelsen om, at det ikke er et referat, men en beslutningsprotokol, er helt i overensstemmelse med den vante procedure i andre, lignende organer.

Det er godt, at vi får tingene fulgt op, sådan at loven bliver i overensstemmelse med erfaringen og med det, der er rimelig praksis for i menighedsrådenes arbejde.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da hr. Larsen-Ledet ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne oplyse, at vi i Det Radikale Venstre opfatter lovforslaget som en ajourføring og nogle tekniske ændringer, som vi ikke

umiddelbart har nogen indvendinger imod. Vi er derfor klar til at se positivt på forslaget i udvalget.

Poulsgaard (FP):

Der er jo tradition for, at vi gerne vil have vedtaget kirkelove i enighed, og vi har også fra Fremskridtspartiets side i de år, hvor jeg har siddet i Kirkeudvalget, været med i den enighed, men vi får en lille smule svært ved at være med denne gang, er jeg bange for.

Det er egentlig forbavsende først at høre den konservative ordfører sige: Vi ser det som en forbedring, at man nu skal til at udbetale diæter. Det er forbavsende, når man tænker på, hvad statsministeren sagde i sin nytårsappel til befolkningen om, at vi skulle til at holde igen, og at vi skulle til at spare. Det er selvfølgelig en forbedring for dem, der sidder i menighedsrådene, men det er altså ikke en forbedring for dem, der skal betale.

Jeg synes også, det er meget sigende, at Venstres ordførers, hr. Povl Brøndsteds, væsentligste argument imod lovforslaget er, om menighedsrådsmedlemmerne skal skrive under en ekstra gang eller ej. Det, at de skal til at have diæter, bryder han sig slet ikke om; det er helt i orden, når andre skal betale. Det må være svært at være statsminister i en sådan regering, hvor ministrene kommer med det ene udgiftskrævende forslag efter det andet.

Menighedsrådsarbejdet har fungeret godt i mange år ved frivillighed. Vi skal ikke kvæle alt, hvad der er frivilligt i dette land, og betale os fra det. Lad det fortsætte, som det har gjort hidtil. Anstødsstenen for os er altså den betaling, de skal have for det arbejde. Jeg ved godt, at der kun er tale om visse ydelser, idet der står, at det er for syn og den slags ting, men får vi først diæter ind, kan det hurtigt smitte af, så man skal have diæter for alle møder, og så kan det jo godt komme til at koste slet ikke så lidt. Det er den væsentligste anstødssten for os. Hvis vi kan få det ændret sådan, at det fortsætter som hidtil, har vi ingenting imod de andre ændringer, der er foreslået i lovforslaget; de lyder rimeligt fornuftige.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Det kan godt være, at hr. Poulsgaard undrer sig over, at jeg synes, at det er en god idé at give

[Merete Aarup]

diæter, men når et menighedsråd f.eks. arbejder med ændring af kirkebygninger og medlemmerne er nødt til at deltage i arbejdstiden, vil det være rimeligt, at de får diæter udbetalt. Der er jo ingen, der siger, at det er de store beløb, der her er tale om, men det er ud fra princippet om, at menighedsrådsarbejde er for alle mennesker, og at det ikke må være økonomien, der afgør, om man går ind i et menighedsråd. Hvis der netop her er tale om, at det er en tilsynsmyndighed, der indkalder til et møde, er det rimeligt, hvis man kan blive enig om det. Det er jo ikke noget, der vil påvirke den kommunale skat eller statsskatten. Det er rigtigt, at det er kirkeskatten, men det er den kirkelige kasse, som her inden for sin ramme vil vurdere den diætudbetaling, og det vil være meget forskelligt fra stift til stift. Derfor synes jeg principielt, det er udmærket, at man kan gøre det, som her er foreslået.

(Kort bemærkning).

Nørgaard-Sørensen (S):

Jeg forstår, at hr. Poulsaard mener, at dette lovforslag stort set slår bunden ud af statskassen eller af menighedsrådenes kasser. Jeg synes, det er lidt af en proportionsforvrængning, og jeg vil gerne spørge hr. Poulsaard: Synes hr. Poulsaard, det er rimeligt, at specialarbejder Hansen, der bliver indkaldt til et møde, fordi provsten nu har bestemt, at der skal være tilsyn et sted, f.eks. kl. 11 om formiddagen, skal forlade sit arbejde og dermed miste sin dagløn, fordi der skal foretages tilsyn på f.eks. kirkebygningen eller præstegården, eller til et andet møde, som han er i hvert fald nærmest forpligtet til at komme til via sin stilling som menighedsrådsmedlem? Synes hr. Poulsaard, det er rimeligt, at det ikke er honoreret? Det synes jeg godt man kan forlange et svar på.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Jeg ved ikke, om det er mig, der har læst forslaget rigtigt, eller det er hr. Poulsaard; derfor har jeg et spørgsmål til ministeren.

Jeg opfatter forslaget sådan, at for de normale møder, hvor medlemmerne selv kan bestemme mødetidspunktet, er der ikke tale om dækning af nogen form for udgifter, men i de tilfælde, hvor man bliver indkaldt til et møde, fordi

der er folk ansat i provstiet eller i stiftsøvrigheden, der har brug for at tale med menighedsrådet, og man river folk ud af deres hverdag, hvorfor det har nogle økonomiske konsekvenser for dem, er det, man siger, at der må være mulighed for at dække deres reelle økonomiske tab ved at være medlem af et menighedsråd. Er det det sidste, vil jeg sige, at det er rimeligt, men jeg vil aldrig gå ind for, at vi skal give diæter, når tidspunkterne for møderne i menighedsrådet er selvvalgte. Det ville være forkert.

(Kort bemærkning).

Poulsaard (FP):

Hvis man nu ville lære herinde at høre efter, hvad der blev sagt, og ikke være så optaget af, hvad man selv siger, så har jeg jo svaret hr. Povl Brøndsted, så han behøver slet ikke at ulejliges ministeren. Jeg har læst lovforslaget rigtigt, men det, jeg sagde, var, at der bliver åbnet her, for hvis der først går hul på bylden, ruller det derudad. Det har vi gang på gang set eksempler på.

Og så til hr. Nørgaard-Sørensen: Jeg sagde aldeles ikke, at det slog bunden ud af statskassen, men det er en udgift, vi ikke har, som vi indfører, og mange bække små gør en stor å. Man kan hele tiden komme og sige, at *det* er rimeligt og *det* er rimeligt og *det* er rimeligt. Det kan man komme i enhver situation og sige, men med statsministerens ord in mente, at vi skal til at spare, skal vi i hvert fald ikke fremsætte nye udgiftskrævende forslag, og det synes jeg statsministeren skulle sige til sine ministre.

Men jeg har forstået, at De Konservative minus statsministeren synes, det er udmærket, men der er jo ingen, der tvinger folk. Jeg ved godt, at det nogle steder er svært at få valgt menighedsrådsmedlemmer, men det er stadig væk noget, som folk påtager sig af interesse for sagen, lige som det gælder for sportsarbejde, spejderarbejde og meget andet arbejde. Der er masser af andre steder, hvor man kunne sige at det også var rimeligt at mennesker skulle have et vederlag, og det var det, jeg var imod.

Merethe Due Jensen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, fru Inger Stilling Pedersen, ikke kan være til stede ved denne debat, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

[Merethe Due Jensen]

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig de forelåede ændringer i loven om menighedsråd, som i høj grad er en tilpasning til de indvundne erfaringer siden lovens ikrafttræden.

Især vil jeg fremhæve, at vi finder det positivt, at det nu er teknisk muligt at lægge folketallet pr. 1. januar i valgåret til grund for antallet af valgte medlemmer i menighedsrådene, og at der er tilvejebragt hjemmel for, at der i visse tilfælde af de kirkelige kasser kan ydes diæter til medlemmer for deltagelse i møder, hvortil der indkaldes af tilsynsmyndigheden.

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Jeg vil gerne sige tak for den brede tilslutning, der har været til dette – som det rigtigt er sagt – mest tekniske forslag.

Der blev stillet nogle spørgsmål, som jeg godt vil besvare direkte.

Hr. Nørgaard-Sørensen spurgte, om der i høringssvarene havde været nogen bemærkninger til paragraffen om, at menigheden kan vælge en person til at være talsmand og, som hr. Nørgaard-Sørensen sagde, »have hånd i hanke med kirkefunktionærerne«. Jeg erindrer ikke, at der var nogen, der bemærkede noget om det, men jeg sender gerne høringssvarene til udvalget.

Så talte hr. Nørgaard-Sørensen også om de økonomiske omkostninger. Når der nu bliver visse ting, man kan få godtgjort via diæter, vil det måske hjælpe lidt, så der er flere, der er interesserede i at tage dette frivillige arbejde, som det er at være medlem af et menighedsråd, op. Det ville man drøfte i udvalget, og jeg synes, det er udmærket, at det bliver drøftet, og jeg hører meget gerne, hvad der kommer ud af drøftelserne.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får skabt – bl.a. ved vore drøftelser her, der kan brede sig uden for huset – så meget interesse som muligt for det kommende valg og for menighedsrådsarbejdet i øvrigt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi giver befolkningen indtryk af, at det er en sag, det virkelig er værd at ofre sin interesse på, og at det er noget, man godt må have mod på at have at gøre med. Jeg så meget gerne, at der blev forberedende møder til valget, sådan at man kunne redegøre for, hvad det menighedsråd, der nu har siddet, har lavet i de 4 år, hvor det har siddet, og hvad der er af opgaver i sognet i de kommende 4 år. Ikke bare sådan nogle formelle møder, som man sætter en time af til, før man skal have

opstillingsmødet, men møder, som man sætter en aften af til med en spændende foredragsholder, så mange vil være interesserede i at komme, og så kunne man på det møde fra menighedsrådets side fortælle lidt om det arbejde, man udfører i et menighedsråd til gavn for hele sognet.

Fru Hanne Thanning Jacobsen spurgte direkte, hvorfor det først skal have gyldighed fra 1992, at man nu kan få folketallet et år tættere på valget. Det er på grund af, at da man stod og skulle forberede valget i november 1988, var den teknik, der skulle bruges, endnu ikke i orden. Derfor kan det først gælde fra næste valg. Jeg havde også gerne set, at det allerede var sket nu, men det kunne vi altså desværre ikke nå.

Så spurgte fru Hanne Thanning Jacobsen, om stedfortrædere også skal skrive under på denne erklæring om at udføre arbejdet på en bestemt måde, når man bliver valgt til et menighedsråd. Det er rigtigt, at også stedfortrædere skal skrive under. Om man vil forlange denne dokumentation, hvis man bliver valgt et nyt sted i landet efter at have været menighedsrådsmedlem i et andet sogn, har jeg egentlig ikke tænkt over, men jeg er da villig til at komme og drøfte med udvalget, hvor meget dokumentation, der skal være for, at man har skrevet under på det en gang før, eller om man vil synes, det er nemmere at skrive under en gang til. Der er jo ingen, der forbyder én at skrive under igen. Det har bare været sådan, at formuleringen i den forrige lov kunne tolkes sådan, at alle skulle skrive under hver gang, og det synes jeg altså er for tungt.

Det, der så står tilbage at svare på, er spørgsmålet om diæterne, og hvorfor man nu skal bruge flere penge på det. Jeg synes, at hr. Nørgaard-Sørensen og senere hr. Povl Brøndsted så udmærket udtrykte det. Medlemskabet af et menighedsråd er selvfølgelig et frivilligt arbejde, men det medfører dog, at man til visse møder skal bruge sin arbejdstid, og her har vi overvejet meget: Hvor vidt er det nu, vi går? For det er jo sådan, at det at være medlem af et menighedsråd ikke er et borgerligt ombud, og jeg tror, der er bred enighed i befolkningen om, at det skal det heller ikke være. Men så kan man heller ikke sige, at man vil have alle de fordele, der er, når man har et borgerligt ombud.

Jeg tror, vi skal være meget varsomme med at gå længere end til det, jeg foreslår her, men det er selvfølgelig noget, man kan drøfte i udvalget.

[Kirkeministeren]

Jeg har ment – og med tilslutning i alle høringssvarene – at normale møder selvfølgelig ikke skal kunne udløse diæter, for dem kan man holde om aftenen. Men der er nogle møder, som det er nødvendigt at holde om dagen, dels på grund af, som hr. Povl Brøndsted sagde, at der skulle folk med fra stiftsøvrigheden, dels skal der også tit arkitekter og håndværkere med, og det gør, at det er nødvendigt at holde disse møder i dagslys. Det er grunden til, at vi har udvidet den lille mulighed for at give diæter, som har været der i mange, mange år, så kirkeministeren kan fastsætte, at der for visse møder, indkaldt af stiftsøvrigheden og synsmyndighederne, kan gives diæter. Jeg synes, at argumentationen for det er blevet udtrykt glimrende fra flere ordføreres side.

Men skulle der være ting, som man gerne vil drøfte også i denne sammenhæng, kommer jeg naturligvis gerne til et samråd.

Jeg kan dog ikke slutte denne debat uden at sige til hr. Poulsgaard, at netop på grund af det, jeg sagde om, at vi skal være varsomme med ikke at gøre medlemskab af et menighedsråd til et borgerligt ombud, er der ingen fare for, at bolden ruller. Hr. Poulsgaard skal ikke være bange; jeg har ikke i sinde i min ministertid at gå videre med diæter, end dette lovforslag giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det beroliger mig nu ikke ret meget. Der er jo ingen, der ved, hvor længe kirkeministeren sidder – regeringen sidder jo lidt løst – så det kunne jo være, at der kom et skifte inden alt for længe.

Men det, ministeren siger om, at mødet skal holdes om aftenen, holder ikke ved nærmere eftertanke, for der er også folk, der arbejder om aftenen, og de kan jo lige så godt stille krav om at få diæter for tabt arbejdsfortjeneste. Og skal den ene have, er det vanskeligt at gøre forskel, og så ruller det. Hvorfor åbne for noget, som vi kan undgå? Som ministeren ganske rigtigt siger: Det er ikke et borgerligt ombud, det er noget, folk påtager sig frivilligt.

Og så fatter jeg ikke, hvis jeg skal ud at syne en kirke eller en gravplads én eller to gange i min levetid, at jeg så ikke har råd til at undvære den arbejdsindtægt. Så dårligt er det heller ikke at være specialarbejder, hr. Nørgaard-Sørensen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkedvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi og lov om kommunal indkomstskat.

Af kirkeministeren (Mette Madsen).
(Fremsat 15/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Nørgaard-Sørensen (S):**

Forslaget forekommer umiddelbart meget rimeligt, og grunden til, at jeg synes, det forekommer rimeligt, er ikke det, der står først og mest fremhævet i lovforslaget, men det er det faktum, at lovforslaget fritager de mennesker, der rejser til udlandet, og som ikke er medlemmer af folkekirken, for at betale kirkeskat beregnet efter Københavns Kommunes kirkeskatteprocent.

Jeg må indrømme, at jeg tror, der er mange mennesker her i landet, der ikke har været opmærksom på, at den praksis rent faktisk har været gældende i utallige år, men det er udmærket, at det bliver ordnet på den måde, at man nu ikke længere skal betale kirkeskat, når man ikke er medlem af folkekirken. Sådan har vi altid troet det var.

Ligeledes synes jeg også, det er i orden, at man slipper, hvis man bor i udlandet og så yder et tilsvarende beløb til DKU, som står for Dansk Kirke i Udlandet, eller til en sømandskirke. Problemet i den forbindelse er kun, hvordan det dokumenteres. Det er lidt af den samme problemstilling, som fru Hanne Thanning Jacobsen tog op ved det tidligere lovforslag.